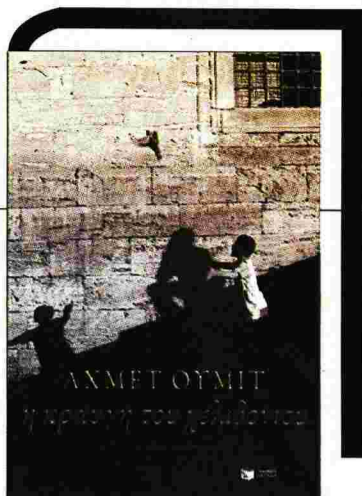

Προθήκες

ΑΧΜΕΤ ΟΥΜΙΤ
Η κραυγή του χελιδονιού
Μετάφραση Θάνος Ζαράγκαλης.
Εκδόσεις Πατάκη, 2019, σελ. 528, τιμή 19,90 ευρώ

Εγκλήματα στην Πόλη

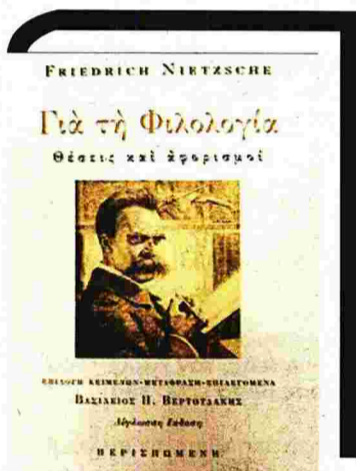
Τα αστυνομικά μυθιστορήματα του τούρκου συγγραφέα **Αχμέτ Ουμίτ**, ενταγμένα στη μεσογειακή παράδοση του είδους, όπως την υπηρέτησαν οι *Μανουέλ Βάθκεθ Μονταλμπάν*, *Αντρέα Καμιλέρι* και αρκετοί άλλοι ζώντες εκπρόσωποί της, περιστρέφονται γύρω από τη χαρτογράφηση των συνοικιών της Ιστανμπούλ και του εγκλήματός τους: Μπέγιογλου, Ταξίμ, Φερίκιοϊ, Σαμάτια, μαφιόζοι, χαρτοπαίκτες, νταήδες, μικροαλήτες του δρόμου συνιστούν το αστικό και ανθρώπινο σκηνικό στο οποίο κινείται ο αστυνόμος Νεβζάτ. Στην *Κραυγή του χελιδονιού* (εκδ. Πατάκη) μια σειρά από δολοφονίες παιδεραστών σηματοδοτούν την επανεμφάνιση ενός σίριαλ κίλερ που είχε παραμείνει ασύλληπτος επί πέντε χρόνια. Αναλαμβάνοντας την υπόθεση ο Νεβζάτ διαπιστώνει ότι αφενός αγγίζει προσωπικά τον ίδιο και τους συνεργάτες του, αφετέρου δεν περιορίζεται στο παλιό της πλαίσιο, αλλά διαθέτει προεκτάσεις που οδηγούν σε κυκλώματα εμπορίας ανθρωπίνων οργάνων και εκμετάλλευσης σύρων προσφύγων. Ο Ουμίτ αξιοποιεί ικανοποιητικά την πλοκή, η πραγματική γοητεία του όμως βρίσκεται στη σκιαγράφηση του σκηνικού. Υπενθυμίζει υπαινικτικά τη διαστροφώδη κατάσταση του παρελθόντος της Πόλης (η Κωνσταντινούπολη ξεπροβάλλει στη στοά Χατζόπουλου όπου πίνουν καφέ οι πρωταγωνιστές ή στην ελληνίδα σύντροφο του αστυνόμου) και τονίζει την πρόσφατη μετάλλαξη της: το Μπομόντι, «αυτή η όμορφη συνοικία όπου κάποτε στους κήπους των αρχοντικών υψώνονταν καρυδιές, είχε μετατραπεί σε χωράφι για ουρανοξύστες». Καινοφανείς πρακτικές εγκλήματος διαρρηγνύουν την κοινότητα και η μεταιχμιακή σημερινή Τουρκία αποδεικνύεται χώρα με αυξανόμενες ανισότητες και κλονισμένες κοινωνικές σταθερές. Εκτός από πλάγιες αναφορές, η πολιτική απουσιάζει από το προσκήνιο – οι χαρακτήρες του Ουμίτ, καθημερινοί, πραγματιστές άνθρωποι, δεν ενδίδουν σε φρούδες ελπίδες.

ΜΑΡΚΟΣ ΚΑΡΑΣΑΡΙΝΗΣ

Η φιλολογία κατά Νίτσε

Εμεινε στην ιστορία ως φιλόσοφος αλλά ξεκίνησε την καριέρα του ως φιλόλογος. Με σπουδές Κλασικής Φιλολογίας στη Λειψία, καθηγητής στο ίδιο αντικείμενο στο Πανεπιστήμιο της Βασιλείας για μία δεκαετία, ο *Φρίντριχ Νίτσε* (1844-1900) απομακρύνθηκε σταδιακά από τη Φιλολογία, αλλά οι θέσεις του για την αποστολή της παραμένουν μοχλός της κοσμοθεωρίας και της φιλοσοφικής σκέψης του. Τις θέσεις αυτές ερανίζεται από κείμενά του (την αλληλογραφία του, το μελέτημα *Ο Ομηρος και η Κλασική Φιλολογία*, το ανέκδοτο δοκίμιο *Εμείς οι φιλόλογοι κ.ά.*) ο κλασικός φιλόλογος **Βασίλειος Π. Βερτουδάκης** στον τόμο *Friedrich Nietzsche, Για τη φιλολογία* (εκδ. Περιπωμένη, 2019). Η κατά Νίτσε φιλολογία είναι η τέχνη της αργής ανάγνωσης και έργο του φιλόλογου να κατανοεί καλύτερα το παρόν διά μέσου της αρχαιότητας μακριά από σχολαστικισμούς και αρχαιοδικές εμμονές. Ο γερμανός στοχαστής, διαυγής και προκλητικός, θέτει ερωτήματα για την επιστήμη που αποτελεί τη ραχοκοκαλιά των σύγχρονων ανθρωπιστικών σπουδών: Τι οδηγεί τους νέους στις σπουδές φιλολογίας σήμερα; Πώς καταρτίζεται ένας φιλόλογος; Ποια είναι η αξία και η αποστολή της (κλασικής) φιλολογίας; Ερωτήματα που εξακολουθητικά μας ενδιαφέρουν, ειδικά στην Ελλάδα, όπου η πολιτισμική μας ταυτότητα είναι αδιανόητη έξω από τη μελέτη της αρχαιότητας. Το εργοβιογραφικό χρονολόγιο, οι μετρημένες σημειώσεις και τα επιλεγόμενα, όπου ο ερανιστής και μεταφραστής συναρμολογεί με σαφήνεια και οικονομία τις ντισοϊκές θέσεις σε έναν θεωρητικό κορμό, συμπληρώνουν ιδανικά τον τόμο, καθιστώντας αυτή τη σύντομη ανθολογία απαραίτητο ανάγνωσμα και αφορμή συζήτησης για την αναγκαία ανανέωση των κλασικών σπουδών στα ελληνικά σχολεία και πανεπιστήμια.

ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΚΟΥΖΕΛΗ

FRIEDRICH NIETZSCHE
Για τη φιλολογία. Θέσεις και αφορισμοί

Επιλογή κειμένων, μετάφραση, επιλεγόμενα Βασίλειος Π. Βερτουδάκης. Δίγλωσση έκδοση. Εκδόσεις Περιπωμένη, 2019, σελ. 120, τιμή 13 ευρώ

ΕΡΝΕΣΤ ΧΕΜΙΝΓΟΥΕΪ
Με υπογραφή Χέμινγκουεϊ. 1941-1956, Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, Αφρική, Κούβα

Μετάφραση Ηλίας Μαγκλίνης.
Εκδόσεις Καστανιώτη, 2019, σελ. 224, τιμή 13 ευρώ

Πόλεμος και σαφάρι

Η δημοσιογραφία του *Ερνέστ Χέμινγκουεϊ* υπολείπεται σε ποιότητα της λογοτεχνικής του παραγωγής – πρόκειται για συχνή επισήμανση που συνοδεύει το όνομα ενός από τους μεγαλύτερους αμερικανούς συγγραφείς του 20ού αιώνα. Ωστόσο, στον τρίτο τόμο των επιλεγμένων άρθρων του με τίτλο *Με υπογραφή Χέμινγκουεϊ* (εκδ. Καστανιώτη) που καλύπτει τα χρόνια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, εντυπώσεις από το ταξίδι του 1954 στην Αφρική και στιγμιότυπα της ζωής του στην Κούβα, αντιλαμβάνεται κανείς ξεκάθαρα ότι το σημαντικό στα κείμενα αυτά είναι οι αποτυπώσεις της οριακής εμπειρίας. Η αίσθηση του να βρίσκεσαι σε ένα αποβατικό καθ' οδόν προς τις ακτές της Νορμανδίας την D-Day στις 6 Ιουνίου 1944. Να συνοδεύεις μια ομάδα ανταρτών στα περιχώρα του Παρισιού την ημέρα της απελευθέρωσής του. Να επιχειρείς να φτάσεις σε ασφαλές μέρος μετά την αναγκαστική προσγείωση του αεροπλάνου σου στην αφρικανική ζούγκλα. Εδώ ο Χέμινγκουεϊ δεν αναζητεί την πλοκή, το στόρι. Προσφέρει στον αναγνώστη ψήγματα από τη δική του άμεση εμπλοκή με την πραγματικότητα.

Το ψάρεμα του ξιφία, μια κάπως επεισοδιακή έξοδος με δόκιμους του αμερικανικού Ναυτικού, ένας θάνατος στο πεδίο της μάχης θυμίζουν σκηνές που ο αμερικανός νομπελίστας έχει αποδώσει στα λογοτεχνικά του έργα με οξύτερη γραφίδα. Όπως όμως σημειώνει αφοπλιστικά και ο ίδιος για την απόσταση της οριακής εμπειρίας από τη γραφή, «ο πραγματικός πόλεμος δεν έχει καμία σχέση με τον πόλεμο στο χαρτί, και οι περιγραφές ελάχιστη σχέση έχουν με το πώς πραγματικά είναι ο πόλεμος».

ΜΑΡΚΟΣ ΚΑΡΑΣΑΡΙΝΗΣ

Διευθύνσεις όπου μπορείτε να αναζητήσετε ψηφιακό περιεχόμενο

ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ONLINE

ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΚΟΥΖΕΛΗ

ΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΣΤΑ ΑΣΚΙ

<http://www.askiweb.eu>

Στα «Ψηφιακά Περιοδικά» των Αρχείων Σύγχρονης Κοινωνικής Ιστορίας (ΑΣΚΙ) θα βρείτε τέσσερα εμβληματικά περιοδικά: Πρώτη η «Επιθεώρηση Τέχνης» (1954-1967), που αποτυπώνει τις αναζητήσεις της ελληνικής Αριστεράς στις μετεμφυλιακές πραγματικότητες μέχρι την κήρυξη της στρατιωτικής δικτατορίας τον Απρίλιο του 1967. Δημήτρης Ραυτόπουλος και Τίτος Πατρίκιος, μεταξύ άλλων, στη Συντακτική Επιτροπή και ανάμεσα στους συνεργάτες ο Τσίρκας, ο Βασιλικός, ο Αναγνωστάκης. Ακολουθεί η περίφημη «Κριτική» (1959-1961) του Μανόλη Αναγνωστάκη, από τα σημαντικότερα μεταπολεμικά πολιτιστικά περιοδικά. Επειτα έρχονται η «Συνείσθησις» (1973), το σημαντικότερο περιοδικό λογοτεχνίας, κριτικής και ιδεών που κυκλοφόρησε στην περίοδο της δικτατορίας, και ο μεταπολιτευτικός «Πολίτης» (1976-1995, 1998-2005) του Αγγελου Ελεφάντη, το περιοδικό της ελληνικής Αριστεράς για τον πολιτισμό, την τέχνη και τη λογοτεχνία.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

<https://ejournals.epublishing.ekt.gr>

Η συλλογή ψηφιοποιημένων περιοδικών του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης (ΕΚΤ) προσφέρει ελεύθερη πρόσβαση σε άλλα τρία σημαντικά μεταπολεμικά περιοδικά, στον «Ερανιστή», το επιστημονικό φιλολογικό περιοδικό που ίδρυσε το 1963 ο Ομίλος Μελέτης του Ελληνικού Διαφωτισμού, στον «Μνήμονα», το επιστημονικό περιοδικό ιστορικών σπουδών, κυρίως, της Εταιρείας Μελέτης Νέου Ελληνισμού, που κυκλοφόρησε από το 1971, και στη «Σύγκριση/Comparaison», το μοναδικό ελληνικό περιοδικό συγκριτικής γραμματολογίας, που εκδίδεται από την Ελληνική Εταιρεία Γενικής και Συγκριτικής Γραμματολογίας από το 1989.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΣΤΗ ΒΙΚΙΘΗΚΗ

<https://el.wikisource.org>

Επιλέξτε την κατηγορία «Συγγραφείς» στη Βικιθήκη και διαβάστε από Σολωμό και Καρκαβίτσα μέχρι Σαίξπηρ και Μολιέρο και από το «Άσμα πολεμιστήριον» του Κοραή ως τα ποιήματα της Μαρίας Πολυδούρη. Τα κείμενα αντλούνται από περιοδικά ή παλαιότερες εκδόσεις που έχει παρέλθει η νομική προστασία τους και αποτελούν πλέον κοινό κτήμα. Ορισμένες είναι εκδόσεις ιστορικής σημασίας. Η «Βιογραφία του στρατηγού Γεωργίου Καραϊσκάκη» από τον Δημήτριο Αινιάν με την επιμέλεια του Γιάννη Βλαχογιάννη είναι μια τέτοια περίπτωση, την οποία θα βρείτε στην κατηγορία «Βιογραφίες». Το περιεχόμενο αυτής της κατηγορίας είναι ακόμη φτωχό, υπάρχουν όμως τα κλασικά πρώτα δείγματα του είδους, οι «Βίοι παράλληλοι» του Πλούταρχου και οι «Βίοι φιλοσόφων» του Διογένη Λαέρτιου.

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

<https://www.bnf.fr>

Τις πλούσιες ψηφιακές συλλογές της διαθέτει στους γαλλομαθείς ανά τον κόσμο η Εθνική Βιβλιοθήκη της Γαλλίας (BnF). Ηλεκτρονικά βιβλία σε μορφή EPub, αρχαιακό υλικό, podcasts, εφαρμογές, ξεναγήσεις στις θεματικές εκθέσεις της, audiobooks... Διαβάστε Δουμά, Ζολά και Φλομπέρ στο πρωτότυπο και παρακολουθήστε βιντεοσκοπημένα σεμινάρια λογοτεχνίας από γάλλους μελετητές. Είναι ζηλευτή η ετοιμότητα της BnF. Για να βοηθήσει στην εξ αποστάσεως διδασκαλία της εποχής του κορωνοϊού, συγκρότησε μια ειδική ψηφιακή συλλογή 150 βιβλίων για μαθητές και δασκάλους, με τη σύσταση του γαλλικού υπουργείου Παιδείας.